

N:o 38.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 april 1897.
— — — — Andra Kammaren den 24 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 41 § konkurslagen den 18 september 1862.

(Lagutskottets utlåtande n:o 7.)

Till Konungen.

Genom proposition den 9 sistlidne januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga förslag till lag om ändrad lydelse af 41 § konkurslagen den 18 september 1862.

Vid granskning af detta förslag har Riksdagen funnit det deri förekommande undantagsstadgandet att, der konkursärenden till särskild rättens afdelning höra, ledamot af annan afdelning må till rättens ombudsman förordnas, böra ur lagen utgå. Beträffande olämpligheten af detta undantagsstadgande tillåter sig Riksdagen hänvisa till hvad åtskilliga af högsta domstolens ledamöter, enligt det vid propositionen fogade utdraget af högsta domstolens protokoll, mot undantagsstadgandet anført. Detsamma innebär jemväl enligt Riksdagens åsigt en utan tillräckliga skäl tillskapad fördel för ledamöterna i vissa städers rådstufvurätter. Under nuvarande förhållanden utses nemligen i städer rättens ombudsman sannolikt oftast bland rådstufvurättens egna ledamöter. Genom den ifrågasatta lagändringen skulle domstolsledamöterna i de flesta städer

betagas behörigheten att erhålla ett sådant uppdrag, men en del ledamöter i några städers domstolar fortfarande vara behöriga till dylikt ombudsmannaskap. Härigenom gynnas den ena rättens ledamöter framför den andras, men detta är icke öfverensstämmande med full rättvisa, och en sådan anmärkning mot lagstiftningen anser Riksdagen böra undvikas.

Riksdagen, som af dessa skäl funnit Eders Kongl. Maj:ts ifrågasvarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, har alltså för sin del antagit följande

L a g

om ändrad lydelse af 41 § konkurslagen, den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 41 § konkurslagen, sådant detta lagrum lyder enligt förordningen den 6 augusti 1881, skall erhålla följande ändrade lydelse:

Då gode män utses, förordne ock rätten eller domaren en ärlig och förständig man att i konkurssaken vara rättens ombudsman. Härtill må ej utses rättens ordförande, ej heller, i stad, annan ledamot af rätten. Ombudsmannen åligger att öfver gode männens och sysslomännens förvaltning hafva tillsyn: att vid de borgenärernas sammanträden utom rätten, der han är tillstädes, föra ordet: att hos rätten eller domaren anmäla de frågor, hvilka af konkurssaken uppstå och rättens pröfning påkalla: och att i öfrigt vidtaga de åtgärder och beslut, hvilka enligt denna lag på rättens ombudsman ankomma.

Har den, som till ombudsman förordnas, ej förut aflagt domareed; gånge sådan ed inför rätten eller domaren, innan han nämnda befattning tillträder.

Stockholm den 24 april 1897.

Med undersåtlig vörnad.